

8, 2, 28. HAL. 2, 235.

स्यन्दि m. 1) = स्यन्दन 2) b) RATNAM. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Mannes, pl. Samsk. K. 184, a, 10.

स्यन्दनिका (von स्यन्दन) f. Bach: यदत्तरं समुद्रयोः R. 3, 53, 56.

स्यन्दमप in कात्तिमुधा° adj. (f. ई) von कात्तिमुधास्यन्द das Fließen von KATHAS. 31, 154.

स्यन्दितौश्च adj. P. 6, 2, 108, Schol. wohl fehlerhaft für स्प°.

स्यन्दिन् (von स्यन्द) 1) adj. fließend: तोयैः कोप्यैः स्यन्दिभिः सारसैश्च VARAH. BRH. S. 26, 7. स्वेदबिन्दु KUYALAJ. 146, a (174, a). Feuchtigkeit entlassend: चन्द्रमणि UTTARAR. 16, 16 (23, 3). von Kühen, bei denen die Milch von selbst fließt, PRAJACITTEND. 52, b, 8. 53, a, 3. Gewöhnlich in comp. mit der Flüssigkeit, die man fließen lässt: रुधिरस्यन्दिनी नदी MBH. 6, 2336. स्फुटजलत्व° MEBH. 71. श्रुत° Spr. (II) 533. 6330. 6787. Gtr. 3, 15. KATHAS. 94, 31. RĀGA-TAR. 4, 220. 4, 614. Verz. d. Oxf. H. 120, a, 12. DAÇAR. 77, 5. BHAG. P. 6, 11, 12. — 2) f. स्यन्दिनी Speichel AK. 2, 6, 2, 18. M. 633.

स्यन्देलिका f. Schaukel oder das Schaukeln (= दोलावलम्ब NILAK.) HARIV. 3737. — Vgl. स्यन्देलिका (richtiger), श्रान्देलिक u. s. w.

स्यन्द्या (von स्यन्द) f. Durchzug d. h. Schnur, Nestel u. s. w.: लस्यु-ज्या स्यन्द्याया प्रसीव्यति ÇAT. Br. 3, 5, 25. 6, 2, 25. श्रयसलवि मृष्टाभिः स्यन्द्याभिः 13, 8, 2, 19. मौञ्जी ÇĀṆKH. ÇR. 17, 2, 10. Ueberall स्यन्द्या geschr.

स्यन्द्रे (wie eben) adj. fahrend, eilend: प्र स्यन्द्रे पाथः RV. 1, 180, 9. die Marut 5, 52, 3. 8. 87, 3. मृद्यो यः स्यन्द्रे विषितो धवीयान् 6, 12, 5. flüchtig, schnell vorübergehend: धनं न स्यन्द्रे बङ्गलं यो श्रमे तौब्रान्सो-मौ श्रामुनति 10, 42, 5.

स्यन्न s. u. स्यद्.

स्यम्, स्यमति (गति) NAIGH. 2, 14. Dhātup. 19, 78 (स्यमति Vop. nach WESTERGAARD). सस्याम, सस्यमुम् und स्येमुस् सस्यमिथ und सेमिथ P. 6, 4, 125, Schol. श्रस्यमीत् 7, 2, 5, Schol. स्येमुः und सस्यमुः = शब्दं चक्रुः BHATT. 14, 77. 83. स्यमयति (घाने) KAVIKALPADRUMA im ÇKDr. स्यमयति und ते (वितर्क) ebend. लोकः पुत्रं स्थाणुवेन DURGA. ebend. — intens. सेसिम्यते P. 6, 1, 19. Vop. 20, 12. — Vgl. सीमिक.

स्यमन n. zur Ableitung von सीमिका Nir. 3, 20.

स्यमत्तक m. N. eines von der Sonne dem Satrāgit geschenkten Juwels, das später in den Besitz Kṛṣṇa's gelangte, TRIK. 4, 1, 42. H. 223. HARIV. 2043. fgg. VP. 425. fgg. BHAG. P. 10, 56, 1. fgg. PĀÑCAR. 1, 11, 27. 4, 1, 27. DURGA zu Nir. 2, 2. वेदात्त° Titel einer Schrift HALL 103.

स्यमत्तपञ्चक MBH. 6, 7. 7, 2725. BHAG. P. 10, 82, 2 fehlerhaft für सम-त्त°, wie die ed. Bomb. des MBH. liest.

स्यमीक m. = स्यमीक UGÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 46.

स्यमीक UNĀDIS. 3, 46. 1) m. a) Ameisenhaufen H. an. 3, 106. MED. k. 166. Vgl. सीमिक, सीमिका. — b) Baum (ein best. Baum ÇKDr.) H. an. MED. — c) Wolke und Zeit ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 2) f. छा eine best. Pflanze, = नौलिका H. an. MED.

स्यात् (3. pers. potent. von 1. श्रस्) es könnte sein, vielleicht. Die dialektische Skeptik der Ġaina kennt folgende sieben Formeln der Skeptik: स्यादस्ति vielleicht ist es, स्यान्नास्ति vielleicht ist es nicht, स्याद-स्ति च नास्ति च vielleicht ist es und auch nicht, स्यादवक्तव्यः vielleicht

lässt es sich nicht in Worten ausdrücken, स्यादस्ति चावक्तव्यः vielleicht ist es, lässt sich aber nicht in Worten ausdrücken, स्यान्नास्ति चावक्त-व्यः vielleicht ist es nicht und lässt sich auch nicht in Worten aus- drücken, स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यः vielleicht ist es und auch nicht und lässt sich auch nicht in Worten ausdrücken SARVADARÇANAS. 41, 7. fgg. Diese spektische Theorie heisst स्याद्वाद 42, 4. 21. 43, 14. ÇATR. 1, 11. Verz. d. Oxf. H. 238, a, 3. ein Anhänger derselben स्याद्वादिन् ebend. SARVADARÇANAS. 43, 7. स्याद्वादवादिन् H. 861. स्याद्वादिन् m. ist auch = श्रुत bei den Ġaina 5. स्याद्वादमञ्जरी f. Titel einer Schrift SARVADAR- ÇANAS. 42, 22.

स्याल्ल m. der Frau Bruder, Schwager NIR. 6, 9. AK. 1, 1, 2, 14. 2, 6, 2, 32. 3, 4, 24, 148. TRIK. 2, 6, 8. H. 333. 552. HAL. 5, 54. RV. 1, 109, 2. BHAG. 1, 34. MBH. 1, 7508. 2, 2663. 4, 529. 13, 13. HARIV. 6429. R. 6, 3, 3. 7, 23, 18. ÇĀK. 73, 1. fgg. MĀLAV. 9, 6. KATHAS. 4, 96. 90, 96. 112, 7. 213. 113, 1. 123, 114. RĀGA-TAR. 4, 216. 410. 682. 5, 451. VP. 5, 23, 1. SĪM. D. 81. Häufig स्याल्ल geschrieben, auch in den Bomb. Ausgg.

स्याल्लक 1) m. dass. Spr. (II) 1896. PRAB. 23, 15. — 2) f. स्याल्लिका der Frau jüngere Schwester TRIK. 2, 6, 8. H. 555.

स्युत्त n. nach ÇKDr. ohne Angabe einer best. Aut. = श्राह्वाद; vgl. स्युत्त.

स्युत्त n. happiness, delight WILSON nach ÇABDĀRTHAK. — Vgl. स्युत्तक, स्युत्त und स्मु.

स्युत्तक m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 493, N. 138.

स्यू (von सीव्) f. Schnur, dünnes Band u. s. w. (Nadel Maulbe.) VS. 5, 21. 30; vgl. TS. 1, 2, 23, 3 und Comm.

स्यूत 1) adj. s. u. सीव्. — 2) m. Sack AK. 2, 9, 36. H. 912. MED. t. 73.

स्यूति (von सीव्) f. 1) das Nähen AK. 3, 3, 5. H. 912. MED. t. 73. Vop. 8, 134. — 2) Sack ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 3) = संतति MED.

स्यून् UNĀDIS. 3, 9. m. 1) = स्यूत Sack BHAR. zu AK. 2, 9, 26 und ÇAB- DAR. im ÇKDr. — 2) Strahl und Sonne (vgl. UGÉVAL.) ÇKDr. nach MED.; die gedr. Ausg. n. 23 hat fälschlich स्यू (das, wenn es richtig wäre, 24 stehen müsste).

स्यूम् UNĀDIS. 1, 143. m. Strahl UGÉVAL. n. dass. und Wasser UNĀDIS. im SĀṆKSHIPTAS. nach ÇKDr.

स्यूमर्क n. = मुख NAIGH. 3, 6. — Vgl. स्युम्.

स्यूमर्गमस्ति adj. dessen Deichsel aus Riemen (स्यूमन्) besteht: Wagen der Götter RV. 1, 122, 5. 7, 71, 3. Möglichst wäre, dass eine Art von Dop- pelzügeln darunter verstanden würde.

स्यूमर्गम् adj. den Zügel (mit den Zähnen) fassend (von einem unlenk- samen Rosse): स्यूमर्गम् दधये ऽवति च क्रतुं वृञ्जति RV. 6, 36, 2.

स्यूमन् (von सीव्) n. 1) Band, Riemen, Zügel (vgl. ὄμῶν): स्यूमना वाच उदियति वक्रिः in einem Bande, — Streifen d. h. eine verbun- dene Reihe bildend RV. 1, 113, 17. श्रव स्यूमेव चिन्वती मृधेन्युषा या- ति स्वसरस्य पत्नी die Hausherrin macht sich auf, das Band (das die Thür schliesst, ἵμας, δεσμός bei HOMER) zurückstreichend 3, 61, 4. — 2) Nath (am Schädel): स्यूमेव मध्ये शीर्षो विज्ञायते AIR. Bn. 4, 22. यज्ञस्य 3, 18.

स्यूमन्यु adj. auf den Zügel begierig d. h. am Zeug terrend, ungedul- dig: Rosse des Windes RV. 1, 174, 5.